

ANNE SARA LOE: ORNAMENTALE KONSTRUKSJONER

Kunstmuseet KUBE 24.04 – 24.05 2010

Å tre inn i en utstilling av Anne Sara Loe er alltid en sterk opplevelse. Plasseringen av verkene er nøye gjennomtenkt i forhold til hverandre, og i forhold til rommet de skal stilles ut i. Utstillingen ligger slik i skjæringspunktet mellom en bildeutstilling og en installasjon.

Naturen er en viktig inspirasjonskilde i Anne Sara Loes kunstneriske univers. Det gjelder også for denne utstillingen. Med sine studier av menneskets gjennomlyste anatomi og andre biologiske former, kan verkene virke som en videreføring av renessansekunstnerens naturvitenskapelige tilnærming til kunsten. Likevel er Loe godt plassert innenfor samtidskunstens rammer. Dette gjelder både med hensyn til de digitale teknikkene hun anvender, så vel som måten hun forholder seg til motiv og tematikk på. Ved hjelp av bildemateriale fra ulike vitenskapelige nettsteder og institusjoner, og bilder fra MR-undersøkelser, røntgenapparat og mikroskop, velger hun ut elementer fra ulike organiske strukturer. Disse setter hun sammen, skalerer opp og ned, vrir og vender på, og repeterer til hun får frem ornamenter som gir assosiasjoner til folkekunstens tekstiler og arkitektur. Slik skaper hun en helt særegen og gåtefull bildeverden i møtet mellom kunst og vitenskap og kultur.

Resultatet er en samling svært vakre arbeider hvor former er satt sammen i en harmonisk skjønnhet, i det vare formspråket som alltid preger Anne Sara Loes arbeider. Men dette estetisk delikate formspråket er ikke et mål i seg selv. Loe anvender det tvert i mot som et redskap til synliggjøring og bevisstgjøring omkring slektskapet mellom ulike livsformer, og livets sårbarhet. Som en moderne variant av memento mori-sjangeren slår de mot oss når den bakenforliggende meningen avdekkes. Kunsten får oss til å stille spørsmål om hvilke livsvilkår vi gir oss selv og den kloden vi lever på. Motivkretsen rundt liv og død satt inn i en ramme av vitenskapens møte med kunsten, der det brutale er satt opp mot det vakre, danner en parallell til Damien Hirsts mest kjente verker fra 1990-tallet.

Den sterke miljøpolitiske undertonen i Anne Sara Loes kunstnerskap knytter henne til miljøkunsten. Den hadde sitt utspring på 1970-tallet, og opplever en renessanse i dag. Der mange kunstnere tyr til de helt sterke og monumentale virkemidlene, opererer imidlertid Loe i det stille. Dette paradokset mellom virkemiddel og innhold er i høy grad med på å forsterke opplevelsen av budskapet i hennes kunst.

Tove Lande
kunsthistoriker, kurator ved Kunstmuseet KUBE